

Hiske Galama: bloedprikker in de ochtend, kampioene in de middag

Gerard Bos

Waar twee honden vechten om één been, gaat de derde er mee heen'. Zelden deed het oud-Hollandse gezegde meer opgeld met betrekking tot het fierljeppen dan zaterdag in de strijd om de Friese titel bij de vrouwen. Want niet topfavorieten Klaske Nauta en Marrit van der Wal, maar outsider Hiske Galama won. En dat terwijl de oud-kampioene al blij was dat ze via de achterdeur de finale was binnen gesloepen. De titel ging naar haar, tot verrassing van vriend, vijand én zichzelf.

„Het slaat nergens op”, klonk het naderhand. Het zei genoeg over hoe verrassend de winst ook voor de fierljepster zelf was. De uit Haule afkomstige, maar inmiddels in Groningen woonachtige fierljepster van de afdeling Burgum was 's ochtends nog gewoon aan het werk. „Bloedprikken in het UMCG”, sprak de studente Geneeskunde. „En vervolgens snel hierheen.”

In Winsum had Galama vervolgens in oud-ljepper Egon van Kammen een andere coach dan gepland.

Hij viel in voor een collega van Ljepersklup Burgum. Ook Van Kammen ging met een glimlach huiswaarts: hij bleek ineens een winnende coach.

Niemand dit dit scenario had voorspeld. Het FK zou immers een tweestrijd worden tussen favorieten Nauta en Van der Wal, kampioenen van respectievelijk 2013 en 2014. De eerste was de laatste weken goed op dreef, de tweede worstelde met

Oane's actie leidde mij wel af. Daar baal ik van. Maar ik gun het Hiske wel, hoor

fysieke problemen maar was desondanks titelkandidate. De fierljepster uit IJlst sprong zes centimeter verder dan haar concurrente uit It Heiden-skip: 15,26 om 15,20.

En Galama? Haar 13,70 kwam er pas nadat ze (terecht) over mocht springen, omdat de polshouder een fout maakte. Ze werd in 2010 en 2011 Fries kampioen, met afstanden die

verder waren dan 15,26. Zou het dan toch? Ja, dus. Want in de finale greep Galama uit het niets haar kans: 15,44 in haar laatste sprong. Leidster en op dat moment al virtueel kampioen.

„Toch zat ik helemaal niet lekker in de wedstrijd”, keek ze na afloop hoofdschuddend terug. „En ik wist dat mijn afstand voor Klaske en Marrit op zich geen probleem hoefde te zijn. Dus ik wachtte af, maar was ineens enorm zenuwachtig. Dit is echt bizar. Fries kampioene en dat terwijl ik het fierljeppen dit seizoen juist op een laag pitje heb gezet.”

Galama en haar coach Van Kammen zagen vervolgens Van der Wal het niet redden. Languit lag de klasmementsleidster te balen in het zandbed. Nauta dan? Terwijl Oane Galama door het zandbed sprintte om zijn titelfeestje te vieren, was zij net aan haar slotsprong begonnen. En ook zij redde het net niet. En dus eindigde er ook bij de vrouwen een Galama-geen familie overigens - als eerste.

Maar was de aanwezigheid van de euforische seniorenwinnaar in het zandbed niet storend geweest tijdens Nauta's laatste sprong? De fierljepster uit IJlst zei van wel. Met tranen in de ogen, iets dat oprechtheid verraadde. „Ik schrok van Oane die

Een blij Hiske Galama landt na 15,44 meter, voorbij het balletje voor de verste afstand. Foto: Martin de Jong

daar door het zandbed liep. Daar baal ik van. Hij deed het niet met opzet, maar het leidde wel af. Overnieuw springen kon alleen niet meer.”

Niet iedereen had het meteen door, ook IJlst-coach Rimmer Abma niet. Toen Nauta het hem meldde, reclameerde Abma nog bij de wedstrijdleiding. „Maar naar ons oordeel werd ze niet gehinderd door Oane's aanwezigheid in het zandbed”, lichtte Sytse Boschma namens de Techni-

sche Commissie toe. „Handig was het niet van Oane, maar dat is in het enthousiasme, de emotie. Als Klaske door hem werd afgeleid en haar aanloop had onderbroken, hadden we daar overigens wel begrip voor gehad. We hebben het wel meteen besproken, maar overspringen vonden we niet nodig.”

Nauta baalde van het incident, maar zei in één adem dat ze haar concurrente Galama wel degelijk de

titel te gunnen. „Jammer voor mij, maar ik gun het haar heus. Ze heeft het beter gedaan dan Marrit en mij”, klonk het welgemeend.

Zo kreeg het FK bij de vrouwen een bijzondere nieuwe kampioene. En volgend jaar? „Ik weet nog niet of ik dan nog steeds meedoe. Ik zit met mijn studie. Misschien was dit dus wel de laatste keer dat ik had kunnen winnen. Dat het dan ook nog gebeurt, is onvoorstelbaar.”